

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Nativitas Jesu Christi. 25. Decemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

NATIVITAS JESU CHRISTI.

25. Decemb.

*Peperit filium suum primogenitum,
Et pannis eum involuit Et reclinavit eum in praesepio: quia non erat ei locus in divisorio.*

Luc. cap. 2.

Euge Nox omni die candidior! Vides, quæ nullus dies vidit. Surgit, ecce, non abundis, sed stipulis Sol meus. Super! tam propè junctam Soli quis unquam Lunam conspexit? viden ut è filii vultu lætiores radios mutuetur maternus oculus? Cœcus sum, nisi in hac nocte amorem Dei mei video: video, video in hoc speculo ruborem meum. Stabulum, stipulæ panni arguunt: Boreas frigus pectoris accusat: Bos asinusque ingratum clamat: loquaces puelli lacrimæ & è parvo pectori magni gemitus damnant. An sisto igitur me reum? at iratum metuo. At infans est: risu placatur, negant manus tam parvæ fulmen ferre si ferre velint, fasciæ vetabunt;

Mater

Mater non feret. Et nunquid non pacem Angeli nuntiant; Quid? quod blando insuper risu puer dulcissimus invitat, obvius etiam iitrus, si pedes ferrent. Certè in amplexus brachiola offert. In tam amica vincula non curiam? Imò pedibus plumbum denique demo Ite, omnia puero vos membra substernite. Fœnum etiam vos estis. I; culcitra lingua esto, aptior Verbo non potest esse. Et tu corpulillum præbe, tactu mollesces. Vos quoque ite suspiria, & algentem foyete. Eja brachia in fascias; in balnea oculi abite. Denique ignoscite, qui aëra & rusticos mulcetis, filete Angeli. Præ omnibus modulis vestris vox optima, vox vagientis placet.

M E D I T A T I O.

De Nativitate Christi.

I. **P**AUPERTAS Christi, quæ elucet hoc in mysterio, divitiarum contemptum cuique ingenerare debet. Jesus intempestâ nocte, & durissimo anni tempore ab omnibus derelictus, nec tectum, nec igne habet. An audis Iesum, qui primùm ex præsepio docet paupertatem? An amas virtutem, quam tantum amavit Iesus; ut ejus causâ æternos Patris sui thesauros reliquerit

— 432 (§ 50)

querit? Quæ avaritia sanari potest, si paupertate filii Dei non sanetur? Aug.

2. Mira est humilitas nascentis Christi, quippe, qui nascatur in stabulo, ex egena Matre, quæ fabro fuerat desponsata. Cum nihil non sit humile hoc in mysterio, Christiane quomodo potes pasci sumo vanitatis, & honores ambire? Disce, quid amare, & aestimare debas; ac persuasum sit, veram Christiani gloriam imitatione humilitatis Christi contineri.

3. Hominis causâ è paupertatis, & humilitatis reductus est Iesus: periiit humanum genus, cum homo voluit fieri Deo similis; redemptum est, cum Deus factus est homo. Iesus pro sua in nos pietate fit nobis similis, siamus utique similes Iesu; pateat illi aditus cordis nostri; ubi gratiâ suâ nasci cupit: & cum in corde nostro natus erit, cum nutriamus piis operibus nostris. *Christus in nostris mentibus nascitur, crescit, roratur.* Paulinus.

S. STEPHANVS Martyr.

26. Decembr.

Stephanus autem plenus gratiâ, & fortitudine, faciebat prodigia, & signa magna in populo. Aa. cap. 6.

Primus